

عنوان مقاله:

اهمیت ظن بالینی در شرح حال گیری و درمان بیمار در اورژانس پیش بیمارستانی

محل انتشار:

سومین کنگره ملی گزارشهای موردی بالینی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

محمدامین افهمی - کاردان فوریتهای پزشکی، فوریتهای پزشکی، پیراپزشکی، البرز، کرج، ایران

امیرمحسن رضایور - دکتری حرفه ای پزشکی فوریتهای پزشکی، پیراپزشکی، البرز، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: اهمیت ظن بالینی در اورژانس پیش بیمارستانی در مواجهه با بیمار، شرح حال گیری و تشخیص صحیح، بسیار موثر میباشد. در اورژانس پیش بیمارستانی، دانش، در کنار ذکاوت و مهارت تکنسین است که میتواند مرز باریک بین پرخطر یا معمولی بودن بیمار را تعیین کند. معرفی بیمار: بیمار خانم 28 ساله، غیرباردار، باشکایت درد قفسه سینه با اورژانس 115 تماس گرفته، ضمن تریاژ تلفنی، پس از رسیدن تکنسین فوریتهای پزشکی بر بالین بیمار؛ ایشان هیچ شکایت جسمی بجز تنگی نفس گذرا نداشته؛ هوشیار بوده؛ کمی عصبی؛ باعلائم حیاتی BP 80/60 RR:18 PR:60 مردمکها کمی میوتیک. در پاسخ به سوالات که آیا دارویی استفاده کرده اید پاسخ منفی میدهد؛ همراهان میگویند بیمار اخیرا درگیر تنش عصبی میباشد؛ تصمیم به انتقال بیمار با آمبولانس گرفته میشود، بیمار اکیدا این اجازه را نمیدهد و اظهار میکند کاملا خوبم بعد از چند لحظه بیمار تاکیکارد و تاکی پنه شده و کلمه نجاتم دهید را زمزمه میکند. بلافاصله تکنسین اورژانس بر حسب ظن بالینی و شک به مسمومیت ناشی از خودکشی، ایشان را راضی به انتقال میکند، ضمن انجام اقدامات حمایتی، سریعاً بیمار را منتقل و با نبض و هوشیاری کامل وارد بیمارستان شده، در بدو ورود به اورژانس بیمارستان، ناگهان تشنج و متعاقبا ایست قلبی مینماید و علیرغم احیای طولانی، بیمار فوت میکند. بحث و نتیجه گیری: در اورژانس پیش بیمارستانی علاوه بر شرح حال بیمار و همراهان، شرایط روحی بیمار و ظن بالینی تکنسین در نظر گرفته شود. استدلال بالینی و توجه دقیق به اظهارات بیمار، به تصمیم گیری صحیح، کمک میکند. مطالعات نشان داده که ظن بالینی در تشخیص های بسیاری موثر بوده و تاثیر چشمگیری در روند درمانی بیماران داشته است.

کلمات کلیدی:

اورژانس پیش بیمارستانی، ظن بالینی، شرح حال گیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/985815>

